

Boergaard i Clementskov Sogn den 13^d December 1842
 Mortageth den 17de December 1842.

Dyeren Man

2011/2, V: B

Original i Dansk Folkemindesamling, Kgl. Bibliotek. Titel: Lærer og redaktør Christian Weiss' erindringer, historier og personlige papirer.
 Affoto: JVH 17/10 2024

Da jeg meget i aften var ved god Tid, saa vil jeg gerne at
 gøre noget som jeg var tænkt paa i nogen Tid, og det er
 at skrive til en af mine gamle gode venner, da jeg troer
 at snart nok skal Haaret i mig vokse alt for langt og
 saa bare fra sin anden.

Jeg har en nu det med det gamle, for tiden har mig
 Gindskolen ved god folkens, og for det rigt godt.

Hvem floden fra for os, vil jeg nu ikke tale om,
 det er for mig det bliver alt for uvidelig og det er for mig
 at Dig vil nok har det for sig selv det er godt det,
 som jeg dog aligvel tror er lidt imod hvad man for
 det er det andet sted. — Dig har vil nok for
 Lærer J. Koffod fik Flokter Embudet i samme

hvad mange indvandre os, da Lærer O. Koffod i
 samme var saa meget affaldt mesten af alle byens
 folk, og var indstillet som No. 1. og da man snart har
 gaaet at det var en fikket, da jeg ikke stod det
 i noget for den anden Koffod, En Kalden fra Kallenberg
 fik No. 2, og efter sigende gik J. Koffod omkring og
 hadt dem om at indstille sig, ikke for mig at jeg
 Embudet, man skal som at anbefalende for samtiden
 og dog fik jeg No. 3. — og hvad der bliver saa godt
 venen

for and manden ved frækken jeg alle mange anden, man nogen
og de mist som med det, for Thalesdræktbønnen maatte samme
2 gange foran de andre 2 første kimerne lige og det at give
Koffad Embudet. — i Lovst-mingen var Rønnen bæreren meget
opdragt. Deres, man nu er det ju snart for gammelt
at man forer indet. — Carl Schou af Tederster fik mig Oplim-
ningen efter jern, Markeligt nok, Særsæren i Gudstjen
den Clote Børnehøner da sigte, og fandt Skæft og Ligt om Befulingen
og mesten dels best Tævættens, man herer ikke indstillet, da
dog Schou Ni' Hansdræktbønnen Larsen Jan Nr 2 (Munkes' Hensjøn)
Andersen Nr 3, maylet Pastor Wolf møde' ved indstillingen
og gævede hvad jern kunde for at for Særsæren indstillet, Pro-
sten skæn for jerns opfyldning, at jern vilde jern selvlyggjøre
Nagere vedt og mærkjen for, — Skjelden Jerns Dig for
at kæn som jern skæn til mig, forer jern bryghed
det indvigtte (jog antagne at Duktøren samme visse
det kæn for Bryen, Aling o. f. ar. —) og da kæn at
igvinden var stibet til Nøynvædd, for lod jeg Bryen
som formand for det, og jern viste det forer, for in-
dekte skæn Madlammer ved nok inde faldt bæreren
vedt sig, man frækken Bryen eller jeg kunde tænke
at der var for de gamle Munkes' i Nøynvædd —
Bryen og Aling skænke for jern og gode hvad Dig kunde, man
i den skæn, dog var de meget for af de andre at de
fandte jern det kæn, man af dem herer det forklæret
foralder, at det o. f. ar. efter de 2 første kær, kæn

at de alle kæn nogen for 0 indtagen næsten Bryen og Aling
og man andet var der og for som de Holte jerns fandt at
forer Dan for, (og der er ved mange anden gævede som
Dig ikke med og med.) man det kæn alt for vidløftig at skæn,
Mestlygt var det det meste Holte Bekkigand og Schou for
Lømmen gaard, der fjellad villen, — idag kæn Erik Hansen
Lømmen, jern kæn i jerns (svant 89) man Schou forer for
Lømmen gaard for er den i det jern, for det kæn ikke
for Munkes' kæn i nabulagt, man for fald og tyllst for
for mig tabt. — den Munkes' jern Dig fjernst om, som Munkes'
for Dan for jerns kæn fald Høhl. — og den jern fik
Munkes' kæn forer Mortensen. —

Presten fjernst mig for det jern forer Dan's familie
nu var, man jeg vidste ikke man ved jern, man nu
for jeg tænkt og fjernst Dan, da antagne jeg at jeg best
kæn for det at vidt — i jerns var samme ved
i gudstjen for Særsæren i nogen tid, dels for at vedtjen
forer i skænning og dyning og forer mig at der er af jerns
Lømmen i jerns vedt, og det er meningen at forer, kæn bæreren
igvinden er den var det kæn det forer jerns kæn. —
jeg kunde nok tænke at Dig kæn de modtagn alle bæreren
er faldt kæn jern man forer det ikke kæn man forer det
der tid, forer Laav Dig at antagne det jern er jerns faldt, alt for
med jeg tænke Dan og familie forer. Gledelig vil, og et Lydligt nytår
Og fremt vil jeg kæn med jern forer familie kæn
S. J. —
forer Skollevor Meis. —
W. Schou
H. W. Schou

J. L.

fr. Schallerer Chr. Weip

*tid
dingeren. Hole*

*fr
Hobich*

